

کارگران، زحمتکشان و آزادی خواهان

روز ۲۶ مهر امسال روز محکمه ۲ نفر از فعالان جنبش کارگری ایران آقایان محمود صالحی و جلال حسینی است. اینان به خاطردفاع از خواسته های انسانی یعنی امنیت و آسایش، رفاه و آزاد اندیشی محکمه می شوند. امروز در شرایطی خبر احضار به دادگاه این دو چهره سرشناس و محبوب کارگران و زحمتکشان کردستان و ایران را می شنویم که بیکاری، فقر و فلاکت هر روز بیشتر از دیروز جامعه ایران را در طوفان بی رحم خود غوطه ور می کند. فساد و اعتیاد، فرار دختران و پسران از خانه و گرفتار آمدن شان در باندهای سکس و مواد مخدر بی رحمی و قصاویت بیشتر سرمایه داری را آشکارتر می کند. امروز قانونی نیست که به این مشکلات و معضلات جامعه پایان دهد اما در مقابل برای مقابله با هر صدای آزادی خواهی و حق طلبی هر روز قانونی وضع می شود. امروز قانونی نیست که دختران و پسران بی سر پرست و آواره بی کوچه و بازار رادر جای مناسب با شرایط مطلوب و زندگی انسانی اسکان دهد. امروز قانونی نیست که از کارپر خطر و طاقت فرسای کودکان جلو گیری کند و بجای آن شرایط تحصیل علم و دانش را فراهم کند، امروز قانونی نیست تا عواملی را که باعث می شوند برخی از زنانی که برای سیرکردن شکم خود و فرزندان تن فروشی می کنند را بررسی و ریشه های این پدیده شوم را از بین ببرد. فروشندهان مواد مخدر آشکارادر کوچه و خیابان ها مشغول فروش این مواد جان و مال سوزند اما نادیده گرفته می شود. هر روز صد ها انسان از کار اخراج می شوند. خیل بخور و نمیران آنچنان از دیدار یافته که در کمتر کشوری می توان مشاهده کرد. مناسبات پول و ارزش اضافه اش حلقوم جامعه را می فشارد. امروز قانونی نیست که بپرسد چرا ب وجودی که هشتاد درصد جامعه با فقر و تنگستی دست و پنجه نرم می کنند و تحقیر می شوند؛ هر گاه کوچکترین حرکت اعتراضی از خودنشان دهنده به بند و زنجیر کشیده می شوندو در مواردی با چوبه دار و گلوله های آتشین نیز مورد استقبال قرار می گیرند.

آری امروز جلال حسینی و محمود صالحی به خاطر ۳۶۴ روز کار طاقت فرسابرای سرمایه داری تشویق نمی شوند ولی بخاطر یک روز دفاع از زندگی انسانی خود و هم قطار انسان مورد اتهام قرار می گیرند چندین و چندین بار به پای میز محاکمه کشانده می شوند. چرا که کارگر فقط باید برای سرمایه دار ارزش اضافه تولید کند. از دید آنان زنده ماندن انسانهای محروم و تهی دست فقط برای انباشت سرمایه های کلان آنان است و این زندگی بخور و نمیر را از روی لطف

و مرحمت به آنان ارزانی داشته اند . اما باید سرمایه داران بدانند توده های محروم و ستم دیده از این زندگی نکبت بار به ستوه آمده اند و برای پایان دادن به آن همگام باهم به سرمایه داری نه می گویند .

کارگران و ستم دیدگان دفاع از محمود صالحی و جلال حسینی و دیگر فعالان کارگری دفاع از زندگی انسانی است دفاع از آزادی بیان و قلم است و دفاع از حق انتخاب است ، انتخاب بهتر زیستن و باهم بودن برای جریانی به دور از استثمار . باهم باشیم . متخد شویم و فعالان و پیشوaran خود را تنها نگذاریم .

پیروز باشید

" کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری (منطقه غرب)"
۸۵/۷/۲۰

www.komiteyehamahangi.com
komiteye_hamahangi@yahoo.com